

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ LA
NAȘTEREA
MAICII DOMNULUI
și acatistul
„Maica Domnului - Bucuria tuturor celor necăjiți”

- 8 septembrie -

Cuvântul de învățătură l-am preluat din cartea:
„Viețile Sfinților pe luna Septembrie”, Ed. Ep.
Romanului, 1999, pp.124-130

Iar acatistul l-sm preluat din cartea:
„Acatistier”, Ed. Alexandria, 2004, pp.68-83

Icoana de pe coperta 1:
Maica Domnului Glykophilousa, sec. XV

Icoana de pe coperta 4:
Maica Domnului „Bucuria tuturor celor necăjiți”

Această broșură apare la inițiativa unor preoți ortodocși pentru folosul duhovnicesc al credincioșilor. Cei cei ce doresc să ni se alăture în această misiune, ne pot contacta la numărul de telefon 0745331247.

Domnul, Cel ce locuiește în cer, vrând să Se arate pe pământ și să viețuiască cu oamenii, mai întâi a pregătit loc de sălășluirea slavei Sale, pe Preacurata Maica Sa; pentru că este obicei la împărați ca mai înainte să-și pregătească palatul de petrecere în cetatea în care vor să meargă. Și, precum palatele împăraților pământești se zidesc de preaînțelepții lucrători din materiale mai scumpe, la loc mai înalt, mai frumoase și mai desfătate decât alte locuințe omenești, a trebuit a se zidi așa și palatul cerescului Împărat al slavei.

În Legea Veche, când a vrut Dumnezeu să petreacă în Ierusalim, Solomon I-a zidit Lui casă, cu preaînțeleptul lucrător Hiram, care era meșter renumit și plin de înțelepciune și de știință, ca să săvârșească tot lucrul. Deci a zidit-o din materii preascumpe, din pietre alese, din lemne binemirositoare de cedru și chiparos, care se aduceau din Liban, și din aur curat, la un loc înalt, pe muntele Moria. Era prea frumoasă, căci a săpat heruvimi pe pereți și nenumărate feluri de pomi și de flori. Și avea și lărgime casa aceea, ca să încapă în ea mulțimea poporului lui Israel. Și a venit întru ea slava Domnului în foc și în nor. Dar nu era de ajuns casa aceea spre a cuprinde întru sine pe Dumnezeul cel neîncăput. Solomon i-a zidit Lui casă, dar Cel Preaînalt nu locuiește în biserici făcute de mâini omenești. *Ce casă îmi veți zidi Mie, zice Domnul, sau care este locul odihnei Mele ?*

Deci a binevoit, la începutul darului celui nou, a I se zidi casă nefăcută de mână, pe Preacurata, Preabinecuvântata Fecioară Maria. Și de care lucrători s-a zidit casa aceea? Cu adevărat de cei preaînțelepți, adică de însăși înțelepciunea lui Dumnezeu, după cum zice Scriptura: *înțelepciunea și-a zidit ei-și casă*. Pentru aceasta toate cele ce se fac cu înțelepciunea lui Dumnezeu sunt făcute bune și desăvârșite. Iar de vreme ce palatul cel însuflețit l-a zidit

înțelepciunea lui Dumnezeu Cuvântul, spunem deci că I s-a zidit lui Dumnezeu desăvârșită casă; Prealuminatului Împărat I s-a zidit prealuminat palat; Preacuratului Mire I s-a pregătit camera cea precurată și neîntinată; neprihănitului Mielușel I s-a zidit cea fără de prihană sălășluire, la care lucru însuși este martor credincios în cer, zicând către dânsa: *Toată ești bună, cea de aproape a Mea, și prihană nu este în tine*. Iar Sfântul Damaschin zice: „Toată ești camera Duhului, toată cetatea lui Dumnezeu și noian de daruri, toată frumoasă, toată aproape de Dumnezeu”.

Dar din ce fel de material s-a zidit palatul acesta? Din cele cu adevărat preascumpe. Căci ca dintr-o piatră scumpă s-a născut din neamul cel împărătesc, din David, care a biruit pe Goliat prin piatra aceea ce mai înainte închipuia pe Hristos, piatra cea nepusă în praștie. Și ca din niște lemne binemiroitoare de cedru și chiparos s-a născut Fecioara Născătoare de Dumnezeu din neamul arhieresc, cel ce aducea lui Dumnezeu jertfe binemiroitoare. Tatăl ei, Sfântul și dreptul Ioachim, era fiul lui Varpafir, cel ce își trăgea obârșia sa din Natan, fiul lui David, iar mama ei, Sfânta și dreapta Ana, era fiica lui Natan, preotul din neamul lui Aaron. Și era Preacurata Fecioara, după tată din neam împărătesc, iar după mamă din neam arhieresc.

O, Doamne, din câte preascumpe materii și din ce preacinstite neamuri s-a pregătit palatul cel însuflețit al Împăratului slavei! Și precum în casa lui Solomon zidurile cele de piatră și de lemn aveau mai multă cinste decât aurul cel curat cu care erau aurite; tot așa la nașterea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu neamul bun împărătesc și arhieresc s-a cinstit mai mult cu curăția deplină a sfinților ei părinți, care este mai scumpă decât tot aurul și argintul și mai cinstită decât pietrele cele de mult preț. Tot lucrul pământesc nu este vrednic de cinstea ei, pentru că Preasfânta Fecioară s-a născut din curăția părinților, care este mai presus

decât tot neamul bun.

Acest lucru îl mărturisește Sfântul Ioan Damaschin, vorbind așa către sfinții și dreptii dumnezeiești părinți: „O, fericită însoțire, Ioachime și Ano, din rodul pântecelui vostru cu adevărat fără de prihană v-ați cunoscut, după cuvântul Domnului: *Din rodurile lor îi veți cunoaște pe dânșii*. Ați rânduit viața voastră precum a fost plăcut lui Dumnezeu. Pentru că, viețuind în curăție și cuvioșie, ați răsărit vistieria fecioriei, pe Fecioara aceea ce a fost mai înainte de naștere fecioară, cu mintea și cu sufletul, și după naștere fecioară și totdeauna fecioară; cu mintea, cu sufletul și trupul de-a pururea feciorind.

Deci se cădea ca fecioria cea născută din curăție să se aducă trupește pe ea însăși luminii celei uneia născute. O, doime a cinstitelor turturele cuvântătoare, Ioachime și Ano! Voi, păzind fireasca lege cu curăție, v-ați învrednicit celor mai presus de fire daruri dumnezeiești, pentru că pe Fecioara, dumnezeiasca Maică, voi viețuind cu dreaptă credință și cu cuvioșie, în omenească fire ați născut și ați odrăslit pe cea mai înaltă decât îngerii, pe fiica aceea ce și pe îngeri acum stăpânește. O, preafrumoasă și preadulce fiică! O, crinule, cel ce ai crescut în mijlocul spinilor, fiind din rădăcină împărătească de bun neam! Prin tine împărăția cu preoția s-au îmbogățit!”

Cu aceste cuvinte Sfântul Ioan Damaschin arată din ce fel de părinți s-a născut dumnezeiasca Maică, din cât de scumpe materii s-a pregătit palatul Împăratului ceresc. Dar în ce fel de loc s-a dospit acest aluat însuflețit? Cu adevărat în cel preaînalt, pentru că Biserica dă o mărturie ca aceasta despre dânsa: „Cu adevărat ești Fecioară curată mai presus decât toate!” Însă nu cu înălțimea locului, ci cu a bunătăților și cu a darurilor dumnezeiești, pentru că locul unde s-a născut Preabinecuvântata Fecioară era o cetate mică în pământul Galileei, care se numește Nazaret, sub

Capernaum, cetatea cea mare, aflându-se neslăvită și necinstită și locuitorii ei defăimați. Mai apoi și pentru Hristos s-a zis: *Din Nazaret oare poate să iasă ceva bun ?*

Iar Domnul, „Cel ce petrece întru cele înalte și spre cei smeriți privește”, a binevoit să se nască Preacurata Maica Sa, nu în Capernaumul cel ce prin mândrie până la cer se înălțase, ci în smeritul Nazaret, arătând că tot ce este între oameni înalt, este urâciune înaintea lui Dumnezeu, iar ceea ce este trecut de dânsii cu vederea și defăimat, aceea la Dânsul este înalt și cinstit. La aceasta se mai poate adăuga că din singur numele de Nazaret se arată înălțimea bunătăților Preacuratei Fecioare. Precum prin nașterea sa în Betleem, care se tâlcuiește „casa pâinii”, a închipuit cu taină că El este pâinea cea coborâtă din cer spre însuflețirea și întărirea lumii, așa și în nașterea Preacuratei Maicii Sale în Nazaret, arată cele înalte pentru că Nazaretul se tâlcuiește „înflorit, sfințit și deosebit de cele pământești, încununat și păzit”.

Toate acestea se arată luminos întru Preacurata Fecioară, pentru că ea este floarea ce a răsărit din pomul cel uscat, din pânțelele cel neroditor și sterp și a înnoit firea noastră cea uscată; floarea cea neveștejită, care înflorește pururea prin feciorie; floarea cea cu bun miros care a născut mirosul cel frumos, pe singur Împăratul; floarea care a adus rod pe Hristos Domnul, ceea ce singură a răsărit mărul cel cu bun miros. Este sfințită cu darul Sfântului Duh, care a venit spre dânsa și a umbrit-o și este mai sfântă decât toți sfinții, pentru că a născut pe Cuvântul, Cel mai sfânt decât toți sfinții. Ea este deosebită de păcătoșii pământești, căci nici un păcat în toată viața sa n-a cunoscut.

Toți cu David grăiesc: *Fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea*. Numai singură aceea grăiește: „Fără de neleguire am alergat și v-am îndreptat”, pentru că ea este îndreptarea oamenilor, nu numai nefăcând păcatul, ci și pe

păcătoși abătându-i de la lucrurile cele rele, așa cum zice Biserica spre dânsa: „Bucură-te, ceea ce curățești lucrurile cele spurcate”. Ea este încununată cu slavă și cu cinste. Încununată cu slavă, că din împărăteasca rădăcină a răsărit și este încununată cu cinste, că din arhieriasca seminție a crescut. Încununată cu slavă, că din cei curați și dreپți născători a odrăslit; încununată cu cinste, ca cea cinstită prin bunavestire și slujire a arhanghelului; încununată cu slavă ca o maică a lui Dumnezeu. Că ce este oare mai slăvit decât a naște pe Dumnezeu? Încununată cu cinste, ca cea pururea fecioară; căci ce este mai cinstită decât aceasta, ca și după naștere a fi fecioară? Încununată cu slava cea mai slăvită decât serafimii, care ca un serafim a iubit pe Dumnezeu; încununată cu cinstea cea mai cinstită decât heruvimii; ca ceea ce pe heruvimi, cu înțelepciunea și cu cunoștința cea dumnezeiască, i-a covârșit.

Iar slavă, cinste și pace se cuvine la tot omul care face binele, zice apostolul. Și cine din pământenii s-a aflat lucrător de bunătăți mai bun decât Preacurata Fecioară? Toate poruncile Domnului le-a păzit, toată voia Lui a făcut-o, toate cuvintele Lui le-a luat în minte, toate graiurile Lui le-a ascuns în inima sa, toate lucrurile cele de milostivire le-a arătat celor de aproape. Deci cu vrednicie s-a încoronat ca o lucrătoare a tuturor faptelor bune. Este încă și păzită, că vistieria curăției sale feciorești o păzea cu strășnicie, încât nici îngerului nu voia să o încredințeze, pentru că, văzând pe înger, s-a tulburat de cuvântul lui și gândea în ce chip va fi acea închinare?

Toate acestea Nazaretul, prin numirea sa, le-a arătat a fi în Preacurata Fecioară și cine nu va zice că palatul acesta înalt al lui Hristos, cu bunătățile și dumnezeieștile daruri, nu este foarte înălțat? Înaltă este, că din cer s-a dăruit, deși pe pământ din pământenii s-a născut. Din cer, că, precum zic unii din gânditorii de Dumnezeu, arhanghelul Gavriil, cel ce a binevestit lui Zaharia

nașterea lui Ioan, același a binevestit lui Ioachim și Anei zămislirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Acela a adus din cer și numele ei cel preabinecuvântat, zicând către maica cea neroditoare: „Ano, Ano, vei naște pe fiica cea preabinecuvântată și se va chema numele ei Maria”.

Drept aceea fără îndoială poate să se numească cetate sfântă, Ierusalim nou, pogorât din cer de la Dumnezeu și lăcaș al Lui între oameni. Înalt este lăcașul lui Dumnezeu, că mai presus de serafimi s-a înălțat, născând pe Împăratul Hristos. „O, înălțime, cu anevoie de suit de gândurile omenești!”

Dar ce fel de frumusețe are Fecioara Maria, palatul cel dumnezeiesc al lui Hristos, să ascultăm pe același Ioan Damaschin, care zice așa: „S-a adus lui Dumnezeu, Împăratul tuturor, îmbrăcată cu bună podoabă a faptelor bune, ca și cu o haină de aur, și înfrumusețată cu darul Duhului Sfânt, a cărei slavă este înăuntru. Că precum la toată femeia, bărbatul este slava ei cea din afară, așa slava Născătoarei de Dumnezeu este înăuntru, adică rodul pântecelui ei”. Și iar zice același: „Fecioară de Dumnezeu dăruită, biserică sfântă a lui Dumnezeu, pe care acel începător de lume, Solomon, a zidit-o, și în dânsa a pietruit, nu cu aur împodobită, nici cu pietre neînsuflețite, ci, în loc de aur, strălucind cu duhul, iar în loc de pietre scumpe, avându-l pe Hristos, mărgăritarul cel de mult preț”. O podoabă ca aceasta este înfrumusețarea palatului acestuia, mult mai frumoasă decât ceea ce a fost în biserica lui Solomon, în care se vedeau închipuite asemănări de heruvimi, de pomi și de flori. Dar și în această însuflețită biserică, în Preacurata Fecioară se văd arătate chipuri de heruvimi, căci vița sa cea de heruvim nu numai s-a asemănat heruvimilor, dar i-a și întrecut.

Dacă Biserica a obișnuit a-i numi heruvimi pe alți sfinți, cântând: „Ce vă vom numi pe voi, sfinților? Heruvimi, că întru

voi s-a odihnit Hristos...”, cu atât mai mult Preasfânta Născătoare de Dumnezeu este heruvim, în care s-a odihnit trupește Hristos și pe mâinile ei cele preacurate a șezut Dumnezeu ca pe un scaun: „scaun de heruvimi, Fecioara”. A închipuit în sine și asemănările pomilor celor bineroditori, făcându-se, duhovnicește, măslin roditor în casa lui și finic înfloritor. Pentru aceasta acum se numește mlădița de viață purtătoare, Biserica cântând așa: „Din cea neroditoare rădăcină, mlădiță de viață purtătoare ne-a odrăslit nouă pe Maica Sa, Dumnezeul minunilor”. Deci acestea toate se grăiesc pentru frumusețile ei cele duhovnicești. Dar, pe lângă acestea, și de cele trupești nu era lipsită, după cum adevăresc mulți dascăli bisericești, că în toată partea cea de sub soare n-a fost și nu va fi fecioară așa de frumoasă, precum a fost Fecioara Născătoare de Dumnezeu, pe care Sfântul Dionisie Areopagitul, văzând-o, voia să o numească Dumnezeu, de nu ar fi știut pe Dumnezeu Cel născut dintr-înșea. Pentru că dumnezeiescul dar de care era plină strălucea din prealuminată fața ei. Un palat ca acesta înainte și-a gătit Lui pe pământ Împăratul cel ceresc, frumos cu sufletul și cu trupul, ca o mireasă împodobită bărbatului său. Dar încă și desfătat: „Pântecele ei mai desfătat decât cerurile l-a lucrat”. Și a încăput întru dânsa Cel neîncăput, Hristos Dumnezeu!

Cea desfătăată sălășluire a Cuvântului, Preacurata Fecioară, nu numai lui Dumnezeu Cuvântul, ca unui Împărat este desfătăată, ci și nouă, robilor celor ce alergăm către Dumnezeu, Cel ce S-a sălășluit într-înșea. Pe Dumnezeu L-a încăput în pântece, iar pe noi ne încape în a sa milostivire. Vasul cel ales, Sfântul Apostol Pavel, pornindu-se spre milostivire, zicea către iubiții săi: „Inima noastră s-a lărgit, aveți loc destul întru noi!” Dar la care din sfinți poate să se găsească milostivirea așa de desfătăată spre încăpere tuturor, precum, după Dumnezeu, a Mariei? Că încape aici atât cel curat,

după cum și păcătosului iarăși nu-i este strâmt aici. Acolo cel pocăit are locul său și deznădăjduitul asemenea cu cel nepocăit. Ca și în corabia lui Noe, cea fără opreliște, nu numai vietăților celor curate, ci și celor necurate se află scăpare.

Întru a ei milostivire toți cei năpăstuiți, flămânzi, înviforați, scârbiți și bolnavi află loc de ajuns, pentru că nu știe să fie nemilostivă cea al cărei pânțec ne-a născut nouă pe Preabunul Dumnezeu. Mulți străjeri înarmați păzesc palatele împăraților pământești și nu dau voie tuturor ce voiesc să intre într-însele, ci îi opresc și îi întreabă de unde și de ce vin. Iar palatul lui Hristos cel însufletit, deși este înconjurat de heruvimi și de serafimi și de nenumărate cete ale îngerilor și ale tuturor sfinților, la ușa milostivirii îndurărilor ei nimeni nu oprește pe cel ce vrea să intre. Nu-i opresc străjerii, nu-i gonesc ostașii, nici de ce vin nu-i întreabă, ci fără de apărare intră cu rugăciunea, și primesc dar spre cererea cea de folos.

Drept aceea să alergăm la milostivirea celei ce s-a născut din pânțec neroditor, dându-i ei o închinăciune ca aceasta: „Bucură-te, palatul cel cu totul fără de prihană al Împăratului tuturor! Bucură-te, sălășluirea lui Dumnezeu Cuvântul, căreia și ție, fiicei Părintelui, Maicii Fiului, miresei Sfântului Duh, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, de la noi cei din țărână, să fie cinste și slavă în veci. Amin.

ACATISTUL MAICII DOMNULUI „Bucuria tuturor celor necăjiți”

Rugăciune către Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu

O Preasfântă Stăpână, Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, Maica Domnului Dumnezeului meu Iisus Hristos, cad înaintea ta și mă rog ție Maicii Împăratului, mai înainte îndreptând către tine această nevrednică a mea rugăciune, pe care și primind-o Maica Împăratului acelaia ce împărătește cerul și pământul, o du Împăratului Împăraților, Domnului tuturor, Fiului și Dumnezeului tău și cere iertare păcatelor mele. Vieții mele dă-i îndreptare și la sfârșitul meu trecere neîngrozită de vrăjmașii cei din văzduh; fii mie povățuitoare, să-mi deschizi dumnezeiasca intrare a Împărăției și acolo să mă îndulcesc de dulceața raiului și de veselia acelei cetăți înalte a Ierusalimului de sus, celui preafrumos și de frumusețile lui cele nespuse, de strălucirea luminii Treimii celei cu trei străluciri și de dulcele glas al cântărilor îngerești. Acelei măriri și bucurii mă fă moștean și părtaș cu toți sfinții, că toate le poți ca Maica Împăratului Celui Atotputernic. Și acum, dar mai ales întru acest ceas, mă auzi pe mine cel ce stau înaintea ta, Stăpână cu totul milostivă. Ia aminte, Doamnă Împărăteasă spre mine, care aduc ție cântare de rugăciune așa:

Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din veșnica moarte prin darul Celui ce S-a născut din tine, Hristos Dumnezeul nostru și prin mijlocirea ta cea de maică înaintea Lui, aducem ție, noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită,

izbăvește-ne pe noi robii tăi din toate nevoile și suferințele, ca să cântăm ție: **Bucură-te cea plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiți!**

Icosul 1:

Îngerul cel mai întâistătător din cer a fost trimis să zică ție: „Născătoare de Dumnezeu, bucură-te”, vestind, prin Dumnezeiasca întrupare a lui Hristos, bucuria care avea să se nască dintru tine la toată lumea, care pierdea în neazuri. Pentru aceasta și noi cei împovărați cu păcate, nădejde de mântuire prin tine dobândim, pentru care cu umilință cântăm ție:

Bucură-te, bunăvoință a lui Dumnezeu către noi, cei păcătoși;

Bucură-te, tare apărătoare a celor ce se căiesc înaintea lui Dumnezeu pentru păcatele lor;

Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;

Bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei.

Bucură-te, ceea ce ne curățești de întinăciunea păcatelor;

Bucură-te, baie, care speli cugetul nostru;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Izbăvitorul, Care în dar curăță fărădelegile noastre;

Bucură-te, cea cu totul minunată, împăcarea tuturor către Dumnezeu;

Bucură-te, pod care cu adevărat ne treci pe noi de la moarte la viață;

Bucură-te, ceea ce ai mântuit lumea din potopul păcatului;

Bucură-te, scară cerească pe care S-a pogorât la noi Domnul;

Bucură-te, mijlocitoarea tuturor către Dumnezeu;

Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiți!

Condacul al 2-lea:

Văd izvoare de minuni revărsându-se de la sfânta ta icoană, Născătoare de Dumnezeu, asupra celor care în genunchi stau și cu credință se roagă ție, că tu, fiind bună, ești grabnic ajutorătoare tuturor: apărătoarea celor asupriți, nădejdea celor deznădăjduiți, mângâierea celor întristați, hrănitoarea celor flămânzi, celor goi îmbrăcăminte, celor feciorelnici curăție, celor străini bună povățuitoare, celor osteniți sprijinitoare, orbilor vedere, celor surzi bună auzire, celor bolnavi grabnică vindecare. Pentru aceasta, după cuviință, cu mulțumire cântăm pentru tine lui Dumnezeu: **Aliluia!**

Icosul al 2-lea:

Pricina cea neînțeleasă a chinurilor cumplite, care vin asupra noastră, căutând noi să o înțelegem, către tine alergăm, o, Maică și Fecioară, mângâiere și mântuire cerând. Iar tu, ca ceea ce ești bună, învața-ne pe noi a înțelege dintr-insele purtarea de grija cea cu milostivire a Fiului tău și Dumnezeului nostru celui bun, spre mântuirea sufletelor noastre și spre curățirea păcatelor noastre cele de multe feluri și cu bucurie să cântăm ție:

Bucură-te, adăpostire bună a celor înviforați;

Bucură-te, întărire a celor ce slăbesc în credință;

Bucură-te, ceea ce ești una Maică a milostivirii;

Bucură-te, grabnică ajutorătoare a celor ce sunt în nevoi și în necazuri;

Bucură-te, ceea ce prin necazuri curățești păcatele noastre;

Bucură-te, ceea ce prin întristări vindeci neputințele noastre cele sufletești și trupești;

Bucură-te, ceea ce ne înveți pe noi a nu iubi bunătățile acestei lumi deșarte și trecătoare;

Bucură-te, ceea ce ridici mintea noastră din lumea cea deșartă

la cele mai presus de lume;

Bucură-te, ceea ce ne tragi pe noi de la dragostea pământească, către dragostea lui Dumnezeu cea cerească;

Bucură-te, ceea ce chiar și în suferințele noastre, ne dai nouă mângâiere și viață plină de dar;

Bucură-te, făgăduința bunătăților celor cerești;

Bucură-te, mijlocitoarea bucuriei celei veșnice;

Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiți!

Condacul al 3-lea:

Cu putere de sus mă întărește, Stăpână prea-bună, pe mine robul tău care sunt neputincios sufletește și trupește și mă învrednicește de cercetarea și de purtarea ta de grijă, alungând negura mâhnirii și a întristării de care sunt cuprins, ca prin tine, fiind mântuit, pururea să cânt lui Dumnezeu: **Aliluia!**

Icosul al 3-lea

Având nespusă bogăție de milostivire, tuturor celor necăjiți le întinzi mână de ajutor, tămăduind neputințele, vindecând bolile și patimile. Pentru aceasta, Stăpână preabună, nu trece cu vederea pe robii tăi, care zac pe patul durerii și care se roagă ție zicând:

Bucură-te, comoară de mult preț a milei tale;

Bucură-te, ceea ce ești nădejdea celor deznădăjduiți;

Bucură-te, tămăduirea trupurilor noastre;

Bucură-te, mântuirea sufletelor noastre;

Bucură-te, puternică ajutoare a celor neputincioși;

Bucură-te, apărătoare și întărire a celor ce slăbesc în credință;

Bucură-te, ceea ce mânia lui Dumnezeu, cu rugăciunile tale, degrab o potolești;

Bucură-te, ceea ce, cu puterea rugăciunilor tale, patimile noas-

tre le potolești;

Bucură-te, vedere orbilor și auzire surzilor;

Bucură-te, umblare șchiopilor și vorbire muților;

Bucură-te, a celor bolnavi vindecare prin credință;

Bucură-te, că prin tine, după măsura credinței, se dau vindecările;

Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiți!

Condacul al 4-lea:

De felurite neazuri, de ispite și de nevoi sunt cuprinși robii tăi, ale căror greutăți nu le mai pot răbda; dar tu, fiind Maică milostivă a Mântuitorului și Dumnezeului nostru, ridică mâinile tale către Fiul tău, rugându-L să caute spre întristarea inimii robilor tăi și dintru adâncul deznădejzii să ne ridice pe noi, care cu credință cântăm Lui: **Aliluia!**

Icosul al 4-lea:

Auzind Preasfânta Fecioară și Maică cele spuse mai înainte de Dreptul Simion, că prin însuși sufletul tău va pătrunde sabia, ai păzit aceste cuvinte întru inima ta, știind că bucuria de Maică pentru fiu este împletită cu multe neazuri în lumea aceasta. De aceea tu, ca ceea ce știi neazul și suferința întru toate, cunoști și întristarea noastră; și ca ceea ce ești una Maica tuturor, auzi-ne și pe noi care cu credință cântăm ție:

Bucură-te, ceea ce ai născut lumii bucurie, pe Hristos Mântuitorul nostru;

Bucură-te, ceea ce izbăvești lumea din neazuri cu mijlocirile tale;

Bucură-te, ceea ce ai răbdat ocările și clevetirile asupra Fiului tău;

Bucură-te, ceea ce, cu patimile Lui, dimpreună ai pățimit;
Bucură-te, mângâierea maicilor celor întristate;
Bucură-te, ceea ce ne păzești, cu darul Fiului tău;
Bucură-te, a noastră grabnică ajutorătoare întru toate nevoile;
Bucură-te, îndreptarea și povățuitoarea celor rătăciți;
Bucură-te, hrana și păzitoarea pruncilor;
Bucură-te, povățuitoarea tinerilor;
Bucură-te, Maica celor sărmani;
Bucură-te, sprijinul și mângâierea văduvelor;

**Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu
Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiți!**

Conclacul al 5-lea:

Văzând sângele cel dumnezeiesc al Fiului tău vărsându-se pe Cruce pentru mântuirea noastră, ca o slugă a Domnului, cu smerenie plecându-te voii Tatălui, Care este în ceruri, ne-ai arătat nouă chipul pătimirii și al răbdării, ca și noi când suntem în cup-torul ispitelor și al nevoilor, cu smerenie să ne rugăm lui Dumnezeu, cântând: **Aliluia!**

Icosul al 5-lea:

Văzându-te pe tine Fiul tău și Dumnezeul nostru stând lângă Cruce cu ucenicul Lui cel iubit și cu inima sfâșiată de durere și suferind asemenea Lui, a zis: «Femeie, iată fiul tău» și ucenicului: «iată mama ta», făcându-ți ție fii pe toți cei ce cred în El. Iar noi ca niște părtași ai necazurilor și ai patimilor Fiului tău, spre tine, mijlocitoare Maică, toată nădejdea având-o, cu credință ne rugăm ție zicând acestea:

Bucură-te, Maica neamului creștinesc;
Bucură-te, ceea ce pe Dumnezeu cu oamenii ai împreunat;
Bucură-te, ceea ce ai adus Domnului pe cei credincioși;

Bucură-te, mielușeaua, care ai născut pe Mielul cel ce a ridicat păcatele lumii;

Bucură-te, vas, care ne scoți nouă bucurie din izvorul nemuririi.

Bucură-te, rugătoarea pentru mântuirea celor păcătoși;

Bucură-te, scularea celor căzuți în păcate;

Bucură-te, ceea ce ești vindecarea tuturor neputincioșilor;

Bucură-te, că ești căutarea celor pierduți;

Bucură-te, bucuria cea fără de veste a păcătoșilor;

Bucură-te, potolirea a toată întristarea;

**Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu
Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiți!**

Condacul al 6-lea:

Propovăduiesc milele tale Maica lui Dumnezeu toate marginile lumii, căci cu cinstitul tău acoperământ acoperi pe tot neamul creștinesc, pentru care totdeauna te rogi lui Hristos Mântuitorul lumii și izbăvești din toate nevoile pe robii tăi, cei temători de Dumnezeu care cu credință cântă lui Dumnezeu: **Aliluia!**

Icosul al 6-lea:

Strălucind darul cu raze luminoase de la sfântă icoana ta, Maica lui Dumnezeu, noi cu credință plecăm genunchii înaintea ei și cu lacrimi ne rugăm ție. Alungă norul ispitelor ce vin asupra robilor tăi și cu bucurie să strigăm ție:

Bucură-te, ceea ce duci rugăciunile credincioșilor Fiului tău și Dumnezeului nostru;

Bucură-te, ceea ce stai înaintea scaunului Dumnezeirii și te rogi pentru noi;

Bucură-te, mijlocitoare între Dumnezeu și om, care ne izbăvești pe noi din nevoi;

Bucură-te, apărătoarea neamului creștinesc de la Dumnezeu dăruită nouă;

Bucură-te, pom înfrumusețat cu care se acopăr mulți;

Bucură-te, pom cu luminoasă roadă din care se hrănesc credincioșii;

Bucură-te, acoperământul lumii cel mai lat decât norii;

Bucură-te, pământul făgăduinței din care ne izvorăsc toate bunătățile cerești și pământești;

Bucură-te, soare luminos care neîncetat luminezi pe cei credincioși;

Bucură-te, stâlp de foc care povățuiești pe cei aleși către cereasca Împărăție;

Bucură-te, brazdă care crești mulțimea îndurărilor;

Bucură-te, ceea ce ne dăruiești toate bunătățile;

Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiți!

Condacul al 7-lea:

Vrând să arăți izvoare de minuni de la sfântă icoana ta, bucuria tuturor celor necăjiți, ai poruncit, Stăpână, bolnavei Eftimia să săvârșească înaintea sfintei tale icoane cântări de rugăciune; și, primind vindecare, să vestească tuturor milele tale cele dăruite prin sfânta ta icoană, pentru ca să nu fie tăinuit izvorul vindecărilor pe care le dai în dar tuturor celor ce au nevoie de ele. Pentru aceasta și noi nu tănuim minunile și facerile tale de bine către noi robii tăi, ci, cu mulțumire, preaslăvim pe Dumnezeu și cântăm Lui: **Aliluia!**

Icosul al 7-lea:

Scaldătoarea Siloamului vindecă bolile, însă mai presus s-a arătat, Preasfântă Stăpână, biserica ta, în care ne închinăm icoanei

tale celei făcătoare de minuni. Fiindcă aceasta nu numai o dată într-un an și nu numai cei ce intră mai întâi dobândesc sănătate, ci de-a pururea vindecă toată rana sufletească și trupească a celor ce, cu bună credință și cu dragoste, vin către tine. Pentru aceasta strigăm ție:

Bucură-te, scaldătoare în care se afundă toate durerile noastre cele sufletești și trupești;

Bucură-te, pahar cu care se primesc bucuria și mântuirea;

Bucură-te, piatră care ai adăpat pe cei însetați de viață;

Bucură-te, lemn care îndulcești apele cele amare ale mării lumesti;

Bucură-te, izvor nesecat al apei celei dătătoare de viață;

Bucură-te, ceea ce îndulcești necazurile noastre cele amare;

Bucură-te, baia care speli întinăciunea păcatului;

Bucură-te, potolirea întristărilor noastre;

Bucură-te, vindecarea bolilor noastre;

Bucură-te, ceea ce ne izbăvești din nevoi;

Bucură-te, ceea ce calci puterea demonilor;

Bucură-te, ceea ce rușinezi pe vrăjmașii noștri;

**Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu
Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiți!**

Condacul al 8-lea:

Nemernici și străini de credința creștinească sunt acei care nu se închină chipului tău, celui întru tot sfânt, căci tu, Stăpână, ca o Maică a Unuia din Sfânta Treime, ai trimis darul facerii de minuni asupra sfintei tale icoane. Pentru aceasta, pe cei care sunt chinuiți de duhurile cele necurate și se închină cu credință sfintei tale icoane, îi vindeci și sănătoși îi faci. Pe toți cei bolnavi sufletește și trupește care se roagă ție îi tămăduiești și cele de folos pentru dânșii le rânduiești. Pentru aceste multe ale tale faceri de bine, cu

mulțumire cântăm lui Dumnezeu: **Aliluia!**

Icosul al 8-lea:

Toată viața noastră, pe pământ, este plină de durere și de întristare. Sufletul, bolnav de păcate, trupul de dureri se chinuiește, pentru că mânia lui Dumnezeu pentru păcatele noastre ne pedepsește. Către tine dar alergăm, Maica lui Dumnezeu, și, înaintea preacinstitei tale icoane căzând, ne rugăm: umple de bucurie și de veselie inima noastră cea întristată și cu bucurie să cântăm ție:

Bucură-te, povățuitoarea, care ne duci pe noi în patria cerească;

Bucură-te, Împărăteasa cerului și a pământului, care ne deschizi nouă ușile raiului;

Bucură-te, cea preamilostivă care ne miluiești pe noi;

Bucură-te, chivernisitoarea casei care bine rânduiești viața noastră;

Bucură-te, cea preafericită care de prooroci ai fost vestită;

Bucură-te, fericit pântece, care pe Fiul lui Dumnezeu L-ai născut;

Bucură-te, rugul cel nears;

Bucură-te, zid nestricat;

Bucură-te, izvor purtător de viață;

Bucură-te, floarea cea pururea neveștejită;

Bucură-te, îmblânzirea inimilor celor răi;

Bucură-te, neîncetată bucurie a credincioșilor;

Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiți.

Condacul al 9-lea:

Toată dulceața cea lumească în lumea aceasta este amestecată cu întristare. Mărirea și bogăția trec. Frumusețea și sănătatea se

veștejesc. Prietenii cei de aproape se răpesc de moarte. Îndulcește dar necazurile robilor tăi, pricinuitoarea bunătăților și bucuria ta cea nestrucată dă-ne-o nouă celor ce cântăm lui Dumnezeu:
Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Ritorii cei mult-vorbitori nu se pricep cu ce cuvinte să mângâie pe cei necăjiți. Ci tu singură, Stăpână, dăruiește inimii noastre mângâiere, cu razele darului tău. Alungă norul necazurilor noastre și negura mâhnirii, ca să-ți cântăm ție unele ca acestea:

Bucură-te, că ești nădejde de bucurie pentru toți creștinii;

Bucură-te, bucuria și împăcarea lumii;

Bucură-te, dătătoarea bunătăților cerești și pământești;

Bucură-te, nădejdea mântuirii noastre;

Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;

Bucură-te, limanul celor ce înoată pe marea vieții acesteia;

Bucură-te, singura păzitoare a celor ce, după Dumnezeu, nădăjduiesc spre tine;

Bucură-te, îmbrăcămintea celor goi de îndrăzneală pentru mulțimea păcatelor;

Bucură-te, păzitoare și întărirea tuturor;

Bucură-te, ocrotire și sfântă adăpostire a tuturor credincioșilor;

Bucură-te, ajutorătoarea tuturor celor ce cu credință se roagă ție;

Bucură-te, luminoasă cunoștință a darului;

**Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu
Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiți!**

Condacul al 10-lea:

Domnul cel iubitor de oameni, vrând să mântuiască lumea din veșnica muncă și din neîncetata suferință, S-a sălășluit în pântecele tău cel pururea fecioresc și, pe tine, Maica Sa, te-a dăruit

celor pieritori spre ajutor, spre acoperământ și apărare, ca să fii celor mâhniți mângâiere, celor necăjiți bucurie, celor deznădăduiți nădejde, ceea ce de veșnicele chinuri, prin mijlocirea ta, ne izbăvești și către veșnica veselie aduci pe toți care cu credință se roagă Fiului tău și Dumnezeuului nostru cântând: **Aliluia!**

Icosul al 10-lea:

Zid ești fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu și tuturor celor ce aleargă către acoperământul tău. Pentru aceasta ne rugăm ție: apără, acoperă și păzește pe toți cei săraci și fără de ajutor și izbăvește din ispite, din neazuri și din nevoi pe cei care cu credință se roagă ție zicând:

Bucură-te, slâlpul fecioriei;

Bucură-te, vas ales al curăției și al întregii feciorii;

Bucură-te, cununa cea mărită a celor care cu nevoință se luptă împotriva poftelor;

Bucură-te, ceea ce dai veșnică bucurie celor ce se ostenesc în viața călugărească;

Bucură-te, ceea ce ne izbăvești de văpaia patimilor;

Bucură-te, ceea ce gonești negura ispitelor;

Bucură-te, povățuitoarea întregii feciorii;

Bucură-te, sprijinitoarea curăției;

Bucură te, îndreptarea oamenilor;

Bucură-te, prin care din cădere ne-am sculat;

Bucură-te, întărirea cea tare a credinței;

Bucură-te, tămâia cea plăcută a rugăciunii;

Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiți!

Condacul al 11-lea:

Cântarea cea cu totul de umilință aducem ție noi robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, cea atotputernică, apărătoarea neamului creștinesc. Potolește bolile robilor tăi celor ce suspină. Îmblânzește mânia lui Dumnezeu care cu dreptate vine asupra noastră pentru păcatele noastre. Izbăvește-ne din toate necazurile pe noi robii tăi, care strigăm pentru tine lui Dumnezeu: **Aliluia!**

Icosul al 11-lea:

Făclie primitoare de lumină din cărbunele darului lui Dumnezeu aprinsă, s-a arătat nouă preacinstită icoana ta, Stăpână, spre sfințirea și mângâierea noastră. De aceea, cu dragoste cinstind-o și cu credință îngenunchind înaintea ei ne rugăm ție zicând:

Bucură-te, ceea ce cu puternica ta apărare, din toate nevoile ne scoți pe noi;

Bucură-te, ceea ce din foamete sufletească și trupească ne izbăvești pe noi;

Bucură-te, ceea ce cu rugăciunile tale stingi focul patimilor noastre;

Bucură-te, ceea ce ne scapi pe noi de moartea cea veșnică;

Bucură-te, tare ajutătoare în războaie;

Bucură-te, ceea ce ne acoperi pe noi de năvălirea altor neamuri;

Bucură-te, ceea ce ne izbăvești de războiul cel dintre noi;

Bucură-te, ceea ce păzești pe cei ce călătoresc pe pământ și pe ape;

Bucură-te, ceea ce slobozești pe cei robiți;

Bucură-te, grabnică izbăvire de îngrozirea lui Dumnezeu, care cu dreptate vine asupra noastră;

**Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu
Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiți!**

Condacul al 12-lea:

Zălog din darurile tale voind să dai neamului creștinesc icoana ta cea făcătoare de minuni, ai dăruit-o nouă, Maica lui Dumnezeu, de la care, celor ce vin cu credință, izvoare de minuni se revarsă, neputințele se vindecă și necazurile se potolesc. Pentru aceasta cu bucurie cântăm pentru tine lui Dumnezeu: **Aliluia!**

Icosul al 12-lea:

Cântând milele și minunile tale, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, toți te laudăm, ca pe o tare stătătoare a noastră și cu umilință venim la tine, ceea ce te rogi pentru noi. Și cerem ca să înalți mâinile către Fiul tău, rugându-L ca pururea, în viața aceasta și după moartea noastră, milostivirea Lui să nu se depărteze de la noi, cei ce ne rugăm ție zicând:

Bucură-te, nădejdea noastră în viața aceasta și după moartea noastră;

Bucură-te, ceea ce rânduiești sfârșit dulce și cu pace din viața aceasta, tuturor celor ce nădăjduiesc spre tine;

Bucură-te, ceea ce ești nădejdea și apărarea noastră în ziua judecății;

Bucură-te, îmblânzirea dreptului Judecător;

Bucură-te, ceea ce ne izbăvești din veșnica gheenă;

Bucură-te, nădejdea tuturor, de mântuire;

Bucură-te, cheia Împărăției lui Hristos;

Bucură-te, ușa raiului;

Bucură-te, pod care duci la ceruri;

Bucură-te, adăpostire și bună apărătoare a tuturor păcătoșilor care se căiesc de păcatele lor;

Bucură-te, bucuria îngerilor;

Bucură-te, mărirea și mângâierea tuturor dreptilor;

Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu

Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiți!

Condacul al 13-lea:

O, întru-tot-lăudată, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce, spre bucuria cerului și a pământului, ai născut pe Împăratul Hristos, Dumnezeul nostru, auzi glasul smeriților robilor tăi. Primește această puțină rugăciune a noastră și ne izbăvește pe noi din toate nevoile. Vindecă neputințele noastre cele sufletești și trupești. Alungă de la noi toată răutatea și întristarea. Dăruiește-ne sănătate și cu rugăciunile tale ne izbăvește din chinul cel veșnic pe noi care cântăm pentru tine lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Acest condac se zice de trei ori.

Apoi se citește iarăși Icosul întâi: Îngerul cel mai întâi... și Condacul întâi: Apărătoare Doamnă..., iar apoi se citesc aceste rugăciuni:

RUGĂCIUNEA ÎNTÂIA

O! Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești mai presus decât heruvimii și mai cinstită decât serafimii, Fecioară de Dumnezeu aleasă, bucuria tuturor celor necăjiți, dă-ne mângâiere și nouă celor ce suntem în necazuri, că, afară de tine, altă scăpare și ajutor nu avem. Tu singură ești mijlocitoarea bucuriei noastre și, ca Maica lui Dumnezeu și maica milostivirii, stând înaintea Prestolului Preasfintei Treimi, poți să ne ajuți nouă. Că nimeni din cei ce se roagă ție cu credință nu este rușinat.

Auzi-ne și acum în ziua necazului nostru, pe noi cei ce cădem înaintea icoanei tale și cu lacrimi ne rugăm ție. Alungă de la noi toate necazurile și nevoile ce vin asupra noastră, întru această vremelnică viață și, prin atotputernica ta mijlocire, nu ne lipsi pe noi nici de veșnica și nesfârșita bucurie, întru Împărăția Fiului tău și Dumnezeului nostru. Amin.

RUGĂCIUNEA A DOUA

Împărăteasa mea cea preabună, nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, prietena sărmanilor, folositoarea celor neputincioși și ocrotitoarea celor obijduiți, vezi nevoia mea și necazul meu. Ajută mă că sunt neputincios, hrănește-mă ca pe un străin. Știi obijduirea mea, ușurează-mă de ea precum voiești, căci nu am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă bună mângâiere, decât numai pe tine, o, Maică a lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

